

PUNT DE FUGA

| Rosa Peroy
@RPeroy |

@TuitTrad

“Vigileu amb les piulades que feu avui”. Aquest missatge a Twitter es va publicar pocs minuts després que es fes pública la mort del fiscal Maza. Simptomàtic, l’avis, perquè després una realitat que semblava d’impossible retorn: la manca de llibertat d’expressió, l’aplicació desacomplexada de la censura, que ara queda ben palesa a les xarxes. En aquesta clara involució –sí, estimats lectors, som víctimes, *again*, de la censura, en grau 155– que obliga a dir les coses utilitzant l’enginy amb la metàfora o la ironia, ha estat una felicitat troballa un compte nou a twitter: *@TuitTrad*. Feu-vos-en seguidors. És un perfil que explica el significat literal –amb intel·ligència, rigor i humor– de piulades de perfils o persones de diverses ideologies, que diuen però no acaben de dir, que s’amaguen en allò críptic per no quedar en evidència. L’aparició d’un compte així no és cap bon senyal, només prova fefaent que ja no es pot parlar amb la suposada llibertat de la que tots gaudim, però que encara ens queda l’enginy. Feu un cop d’ull al seu divertit TL. A mi em va recordar aquell tema de La Trinca *Ai, la censura*, que parlava de les argúcies de determinats cantautors, quan feien servir la *metàfora del bròquil* o comparaven *L’Estaca* del Llach amb una cadena del wàter. Però com que nosaltres no creiem en el bròquil, el compte ens ajuda a dir allò que no gosem dir o a entendre allò que només intuïm. I mentre esperem que demà, eixe poble cridarà “S’ha acabat el bròquil”, haurem de fer com els nostres pares o avis i saber escriure i llegir entre línies: *@TuitTrad* ja ens entén.